

Dernæst kommer jeg til det ærede Medlems (Foss) Betragtninger over Merindkomstskatten i Almindelighed. Det ærede Medlem skelner mellem Spekulationsindtægter og ægte Indtægter, og underligt var det for mig at høre, at det ærede Medlem synes at have mere Betænkelse ved at beskatte Spekulationsindtægterne end de andre. Han havde en vis Medlidenhed med de Menesker, der havde købt Skibspapirer til høj Pris, hvilke Papirer maaske om nogle Aar viser sig at være af langt mindre Værdi. Dertil vil jeg sige, at hvis man har købt Skibspapirer i 1916 til en meget høj Pris, og de saa i 1920—21 viser sig at være af mindre Værdi, ja, saa har man jo foreløbig ikke haft nogen Indtægt paa dem. Hvorledes skulde den Indtægt være fremkommet? Indtægten ved Spekulationspapirer fremkommer dog kun, hvis man sælger dem over den Pris, hvortil man har købt dem — gør man ikke det, faar man jo ikke nogen kendelig Indtægt. Jeg forstaar altsaa ikke det ærede Medlems Beklagelse af disse Folk, thi Spekulationsindtægt fremkommer dog kun ved, at Folk i udstrakt Grad køber og sælger ustandseligt, saaledes at de faar en Indtægt derved, og jeg maa sige, at min Medlidenhed med Spekulanter er ikke stor. Jeg har en meget udstrakt Magt og Myndighed, som den høje Rigsdag ved forskellige Lejligheder har givet mig, idet der altid staar i Lovene, at jeg i ganske særlige Tilfælde kan afvige fra de Love, den høje Rigsdag vedtager, og jeg er nødt til at benytte denne Myndighed. Jeg har derfor Lejlighed til omtrent daglig at modtage Andragender fra Spekulanter, der har været saa heldige at tjene kolossale Beløb i Fjor, men som, hvis de skulde realisere deres Papirer i Aar, vilde have sikkert Tab, og som skal realisere dem, hvis de skal betale Skatten, og det skal de. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har Medlidenhed med disse Folk? Det er mig umuligt at faa mit Hjerte i denne Tid, hvor dog andet paakalder ens Følelse, til at have tilstrækkelig Medlidenhed med saadanne Mænd, der tjente en Million i Fjor, og som, naar de skal betale Skat i Aar, maa realisere Papirerne med Tab. Jeg kan gaa saa vidt undertiden, naar jeg mener, at en saadan Mand kunde trues f. Eks. med Fallit, at give ham Henstand med Betalingen af Beløbet eller lignende, men en Medlidenhed med denne Spekulationsindtægts-Beskatning, saaledes som det ærede

Medlem mener, kan jeg ikke have. Hvad Spekulationsindtægten angaar, forekommer det mig yderst retfærdigt og rimeligt, at Staten i Øjeblikket beskatter den saa højt, som her er Tilfældet, thi det ærede Medlem maa ikke glemme, at det afgørende Synspunkt for denne Skat er, at den skal ramme dem stærkt, der har haft meget store Indtægter i en Tid, hvor saa mange kæmper med meget haarde Vilkaar paa Grund af en meget lav Indtægt, en Indtægt, som i alt Fald kun forøges meget lidt, for manges Vedkommende undertiden gaar næsten bort.

Det ærede Medlem (Foss) sagde, at denne Lov oprindelig kun drejede sig om Krigsfortjeneste, og at dens egentlige Basis var den, at de Folk, der havde tjent ved Krigskonjunkturer, skulde betale Skatten. Det ærede Medlem tager fejl. Mit Forslag om Merindkomstskat har altid været baseret paa det, at de Folk, der overhovedet havde haft Merindtægt og en klækkelig Merindtægt, skulde betale. Jeg har ganske vist maatte strides med den Anskuelse, der i høj Grad repræsenteredes af det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard), som netop vilde lægge Skatten paa Fortjeneste, der udelukkende hidrørte fra Krigskonjunkturer, men allerede ved det første Lovforslags Fremkomst blev vi enige om et Kompromis — for at bruge det ærede Medlems Udtryk fra i Dag —, hvorved det i Virkeligheden blev alle Merindtægter og i meget ringe Grad særlig Krigskonjunkturindtægter, der blev beskattet, thi der blev sat ind i Lovforslaget den Bestemmelse, at en Mand for at blive fri for Merindkomstskat skulde godtgøre, at overhovedet ikke nogen som helst Del af hans Fortjeneste skrev sig fra Krigskonjunkturerne, og det blev i de allerfleste Tilfælde overmaade vanskeligt at godtgøre. Det kan jeg ikke gøre for, at det var saa vanskeligt, men det var nu i hvert Fald vanskeligt, og oven i Købet da det efter Finansministeriets Skøn skulde være bevist, at ikke nogen Del af Indtægten hidrørte fra Krigsfortjeneste, og her var igen en Bemyndigelse i meget udstrakt Grad, som man gav Finansministeren, og som jeg tør sige, jeg benyttede efter den Hensigt, hvori den var blevet mig tildelt. Altsaa der tager det ærede Medlem fejl. Derefter blev det i Virkeligheden en Merindkomstskat, som den nu er — det er nu første Gang, den kaldes saaledes direkte i Lovforslagets Titel, tidligere hed det: Lov om en overordentlig Indkomstskat til Staten.

Det ærede Medlem (Foss) siger saa,